

خطِ پولسِ بلده ایمانداري

غلاتيه

پيشگفتار

خوشخبري د باره عيسيٰ مسيح د مينکل غير يهوديا اعلان
موشد و اونا قبول کده ايمان ميورد. مگم بلده ايمانداراي
ولايت غلاتيه يگ سوال پيدا شد که اگه يگ نفر د عيسيٰ
مسيح ايمان ميره، آيا او بايد از شريعت موسيٰ ام پيروي کنه
يا نه؟ د امزي خط، پولس د باره امزي موضوع بحث موکنه و
پيروي کدو از شريعت موسيٰ ره ضروري نميدنه. او تاکيد
مونه که ايمان يگانه بنياد بلده نجات آسته و تنها از طريق
ايمان يگ شخص ميتنه د حضور خدا قبول شنه و د پيش ازو
عادل حساب شنه.

ليکن بعضي معلماي دروغي د مينکل جماعت ايمانداراي
ولايت غلاتيه امدد که قد امزي نظر پولس مخالف بود و

إعلان مُوكد كه بلده قبول شُدو د حُضورِ خُدا يگ شخص بايد
شريعَتِ مُوسى ره د جاي بيره.

مقصدِ اَصلى نوِشته كدونِ امزى خطِ اى آسته كه ايماندارى
ره كه د وسيله تعليمِ غلط گمراه شُدُد، دُوباره د ايمان تشويق
كُنه و پس د راهِ راست بيره. پوئس مَوضوعِ خطِ ره قد امزى
دليل شروع مونه كه او حق دَره رسولِ عيسى مسيح گفته شُنه
و تاكيد مونه كه او از طرفِ خُدا رسولِ اِنْتِخاب شُده و هيچ
انسانى او ره دزى خدمت مقرر نكده. علاوه ازي او بيان مونه
كه خدمتِ ازو بطورِ خاص د مينكلِ غيرِ يهوديا آسته. بعد ازو
از عقيدۀ خو دفاع مونه و موكيه كه انسان تنها از طريقِ ايمان
د پيشِ خُدا عادلِ حساب موشه. پوئس د فصلِ هاى ۵ و ۶
بيان مونه كه رفتار و كردارِ مسيحيا از روحِ اَلْقُدس سرچشمه
ميگيره كه د وجودِ شخصِ مسيحى آسته. و اى رفتار و كردار
نتيجه محبتي آسته كه د وسيله ايمان د مسيح د وجود ميبه.

فهرستِ عنوانِ ها

سلام ها (فصل ۱ آيه ۱)

يگانه خوشخبرى (۱:۶)

پوئس پيغامِ مسيح ره اعلان مونه (۱:۱۱)

دیگه رسولای مسیح پیغام پوئس ره قبول مونه (۱:۲)
 پوئس پترس ره ملامت مونه (۱۱:۲)
 ایمان یا انجام ددون شریعت (۱:۳)
 شریعت و وعده خدا (۱۵:۳)
 بچکیچای خدا (۲۳:۳)
 تشویش پوئس د باره غلاتیا (۸:۴)
 ساره و هاجر (۲۱:۴)
 آزادی خو ره د مسیح حفظ کنید (۱:۵)
 زندگی قد روح القدس (۱۶:۵)
 رفتار نیک قد پگ مردم (۱:۶)
 توره های آخر (۱۱:۶)

سلام ها

۱ از طرف پوئس، رسولی که نه از جانب انسان و نه د وسیله انسان، بلکه د وسیله عیسی مسیح و آته مو خدا که مسیح ره از مرده ها دوباره زنده کد، انتخاب شد^۲ و از طرف تمام برارونی که قد ازمه آسته، بلده جماعت های ایماندارای ولایت غلاتیه.^۳ فیض و سلامتی از طرف آته مو خدا و مولا عیسی مسیح نصیب شمو شنه،^۴ از طرف مولای که جان خو

ره بلده گناهای مو دد تا مو ره ازی زمانه شربیر که د حال حاضر وجود دره، د مطابق خاست-و-اراده آته مو خدا نجات بديه. ^۵ او ره تا ابدالآباد بزرگی-و-جلال باد. آمین.

یگانه خوشخبری

^۶ ما حیرو آستم که شمو ایقس زود ازو کسی که شمو ره د فیض مسیح دعوت کده، زوی میگردنید و سون خوشخبری دیگه مورید. ^۷ د حقیقت خوشخبری دیگه وجود ندره، مگم بعضی کسا آسته که شمو ره د سردرگمی میندزه و میخایه خوشخبری مسیح ره تبدیل کنه. ^۸ ولے حتی اگه مو یا یگ ملایکه از عالم باله یگ خوشخبری دیگه ره دز شمو اعلان کنه بغیر از خوشخبری که مو دز شمو اعلان کدی، دزو لعنت باد! ^۹ امو رقم که مو پیش ازی گفتمی، آلی بسم موگم: اگه کدم کس یگ خوشخبری دیگه ره اعلان مونه بغیر از خوشخبری که شمو قبول کدید، دزو لعنت باد!

^{۱۰} امی آلی آیا ما د طلب تایید مردم آستم یا تایید خدا؟ یا ما کوشش مونم که مردم ره خوش کنم؟ اگه تا آلی ره د تلاش خوش کدون مردم موبودم، ما غلام مسیح نموبودم.

پولس پیغام مسیح ره اعلان مونه

۱۱ ای برارو، ما میخایم شمو پی بُرید که خوشخبری ره که ما
بلده شمو اعلان کدم از انسان نییه؛ ۱۲ چراکه ما او ره از
انسان د دست نوردم و نه ام از انسان یاد گرفتیم، بلکه او ره د
وسیله وحی عیسی مسیح د دست آوردیم. ۱۳ چون شمو د باره
زندگی سابق مه که د دین یهود بودم شنیدید که ما چیقس کلو
جماعت ایماندارای خدا ره آزار-و-اذیت موکدم و کوشش
موکدم که اونا ره نابود کنم ۱۴ و د دین یهود از غدر
همقوراغون خو کده د منه قوم خو پیشرفت دشم و د باره
رسم-و-رواج بابه کلونای خو سخت غیرتی بودم. ۱۵ مگم وختی
خدای که مره از کوره آبه مه انتخاب کدد، د وسیله فیض خو
مره کوی کد، او صلاح دید ۱۶ که باچه خو ره بلده مه ظاهر
کنه تا ما د باره ازو د بین مردمای غیر یهود خوشخبری ره
اعلان کنم، دمزو غیت ما قد انسان مشوره نکدم ۱۷ و د
اورشلیم ام د پیش امزو کسای که از مه پیش رسول بود نرفتیم،
بلکه د عربستان رفتیم و بعد ازو پس د دمشق آمدیم. ۱۸ اوخته
بعد از سه سال د اورشلیم رفتیم تا پترس ره بنگرم و پوزده روز
قد ازو مندیم. ۱۹ مگم دیگه رسولا ره بغیر از یعقوب برار مولا

نَدِيدُمْ. ^{۲۰} چیزای ره که دَز شُمو نُوشته مُونم، اینه، دَ حُصُورِ

خُدا مُوگِیم دروغ نَبیه. ^{۲۱} بعد ازو دَ منطقه های سُوریه و

قِیلِیقِیه رفتُم. ^{۲۲} ما بِلده جماعت های ایماندارای یهُودیه که دَ

مسیح ایمان دَشت هنوز چِه ره ناشناس بُودُم. ^{۲۳} اونا فقط امی

ره شَنِیدُد که "امو کسی که سابق مو ره آزار-و-اَذیت مُوكد،

آلی دَ باره امزو ایمان خوشخبری میدیه که یگ وخت میخواست

اُو ره نابود کُنه." ^{۲۴} و اونا خُدا ره بخاطرِ ازمه ستایش کد.

دیگه رَسولای مسیح پیغامِ پولس ره قبول مُونه

^۲ بعد از چارده سال ما قد برنابا بسم دَ اورشَلیم رفتُم و

تِیتُس ره ام قد خُو قتی بُردُم. ^۲ ما بخاطرِ یگ وَحی که دَز مه

اَمَد رفتُم و خوشخبری ره که دَ بَینِ مرَدُم غَیرِ یهُود اعلان

مُوكدُم دَزوا نقل کُدُم، مگم تنها قد ایماندارای نامتو، چُون قد

خُو کُفتُم، نَشَنه که بے فایده بَدوُم یا دَویده بَشُم. ^۳ دَ نتیجه،

همسَفر مه تِیتُس که یونانی بُود، ام مجبور نَشُد که ختنه شَنه.

^۴ ای پِیشَنهاد بخاطرِ مسیحیای دروغی شُد که تاشکی داخل

اَمَدُد تا دَ باره آزادی که مو دَ مسیح عیسی دَری جاسوسی کُنه

و تا مو ره دُوباره غُلامِ شریعت جور کُنه. ^۵ مگم مو یگ لحظه

ام دَزوا تَن نَدَدی تاکه حقیقتِ خوشخبری دَز شُمو باقی بُمَنه .
 ۶ از مینکلِ کسای که ایماندارای نامتو بُود، اونا هر کسی که
 بُود بلده ازمه فرق نمونه، چُون خُدا دَ ظاهرِ اِنسان توخ
 نموکنه، امو ایماندارای نامتو هیچ چیزی دَ پیغامِ ازمه اضافه
 نکد، ۷ بلکه برعکس، اونا پی بُرد که اعلانِ خوشخبری بلده
 مردُمای غیرِ یهود دَ عهده پترُس ایشته شُدَد. ۸ چُون امو خُدایی
 که دَ وجودِ پترُس کار کد تا بلده مردُمای یهود رسولِ بَشه، دَ
 وجودِ ازمه ام کار کد تا بلده مردُمای غیرِ یهود رسولِ بَشَم .
 ۹ وختی یعقوب، پترُس و یوحنا که بحیثِ ستون های جماعتِ
 ایماندارا شِنخته موشد، فیضی ره که دَز مه دده شُدَد دید،
 اونا قد ازمه و برنابا قولِ دوستی-و-رفاقت دَد و صلاحِ امی
 شُد که مو دَ پیشِ مردُمای غیرِ یهود بوری و اونا دَ پیشِ
 مردُمای یهود. ۱۰ یگانه چیزی که اونا از مو خاست ای بُود که
 مو غربیا ره دَ یاد خُو دشته بَشی و ای امو چیزی بُود که ما
 بلده انجام دَدون شی غدرِ شوق-و-علاقه دَشتم.

پولُس پترُس ره ملامتِ مونه

۱۱ مگم وختیکه پترُس دَ انطاکیه آمد، ما قد ازو رُوی دَ رُوی
 مُخالفتِ کدُم، چراکه او بطورِ واضحِ ملامتِ بُود، ۱۲ چُون پیش

از رسیدنِ بعضی کسا از طرف یعقوب اُو قد مردُمای غیرِ
 یهود نان مُوخورد، مگم وختیکه اونا رسید، اُو خود خُو ره پس
 کشیده جدا کد بخاطری که از ختنه شُددهها ترس خورد. ^{۱۳} و
 دیگه یهودیا ام دزی رباکاری قد ازو یگجای شُد، د اندازه که
 برنابا ام د وسیله رباکاری ازوا راه گمک شُد. ^{۱۴} مگم وختی
 دیدم که اونا د دُرستی مُطابقِ حقیقتِ خوشخبری رفتار نَمونه،
 ما د پیشِ رُوی پگ د پترس گفتم: ”اگه تُو باوجودِ که یگ
 یهود آستی، رقمِ مردُمای غیرِ یهود زندگی مونی، نه رقمِ یگ
 یهود، پس چطور میتنی مردُمای غیرِ یهود ره وادار کنی که
 رقمِ یهودیا زندگی کنه؟” ^{۱۵} مو ذاتاً یهود آستی، نه از جم
 مردُمای غیرِ یهودِ گناهکار؛ ^{۱۶} و لے مو میدنی که انسان از
 طریقِ کارای شریعت عادلِ حساب نَموشه، بلکه د وسیله ایمان
 د عیسیٰ مسیح عادلِ حساب موشه. مو ام د مسیح عیسیٰ
 ایمان اوردی تا د وسیله ایمان د مسیح عادلِ حساب شنی، نه
 از طریقِ کارای شریعت، چون از طریقِ کارای شریعت هیچ
 کس عادلِ حساب نَموشه. ^{۱۷} لیکن اگه مو د حالیکه د تلاش
 عادلِ حساب شُدو د وسیله مسیح آستی، معلومدار شنه که
 خودون مو گناهکار آستی، آیا مسیح مو ره تشویق مونه که
 گناه کنی؟ هرگز نه! ^{۱۸} چون اگه چیزای ره که خراب کدم

دوباره آباد كنم، ما خود ره خطاكار ثابت مونم. ^{۱۹} چون ما د
وسيله شريعت بلده شريعت مردم تا بلده خدا زندگي كنم. ^{۲۰} ما
قد مسيح د صليب ميخكوب شديم و اي ديگه ما نيستم كه
زندگي مونم، بلكه مسيح آسته كه دز مه زندگي مونه. و اي
زندگي ره كه فعلاً د جسم درم، فقط د وسيله ايمان د باچه
خدا زندگي مونم كه او مره محبت كد و جان خو ره بخاطر
ازمه دد. ^{۲۱} ما فيض خدا ره باطل نمونم، چون اگه عادل شدو
از طريق شريعت د دست ميبه، پس مسيح بے فايده مرده.

ايمان يا انجام ددون شريعت

۳ اي غلاتيای نادو، كي شمو ره جاډو كده؟ آيا امپطور
نيبه كه تصوير واضح از عيسى مسيح كه د صليب ميخكوب
شد د پيش چيمای شمو ايشتم؟ ^۲ تنها چيزي ره كه ما ميخايم
از طرف شمو بفامم ايني آسته: آيا شمو روح القدس ره د
وسيله انجام ددون شريعت د دست اورديد يا د وسيله ايمان د
پيغامی كه شمو شنيديد؟ ^۳ آيا شمو ايقس نادو آستيد كه قد
يافتون روح القدس شروع كديد و آلي ميخواهيد كه د وسيله
جسم كامل شنيد؟ ^۴ آيا شمو اميقس سرگذشت ها ره بے فايده

تجربه کدید؟ اگه ای حقیقت دَره، تجربه شُمو بے فایده بُوَد.

^۵ آیا خُدا روح اَلْقُدس ره دَز شُمو میدیه و دَ مینکل شُمو مُعجزه
ها ره ظاهر مونه بخاطرِ ازی که شُمو کارای شریعت ره انجام
میدید یا بخاطرِ ایمان اُوردو دَ پیغامی که شنیدید؟

^۶ اُمو رقم که نوشته شده، ”ابراهیم دَ خُدا ایمان اُورد و ای بلده
ازو یگ عملِ عادلانه حساب شد،“ ^۷ شُمو میدید دَ عینِ رقم
کسای که ایمان دَره، اونا اولاده ابراهیم آسته. ^۸ چون نوشته
مُقَدَّس پیشینی مونه که خُدا مردُمای غیرِ یهود ره دَ وسیله
ایمان عادل حساب مونه، امزی خاطرِ پیش از پیش دَ ابراهیم
خوشخبری دَد که ”تمامِ ملتِ ها دَ وسیله ازتو برکت پیدا
مونه.“ ^۹ دَ امزی دلیل کسای که ایمان دَره قد ابراهیم که
ایمان اُورد یگجای برکت پیدا مونه.

^{۱۰} تمامِ کسای که تکیه دَ کارای شریعت کده، زیرِ لعنت آسته،
چون نوشته شده: ”نالت دَ کسی که دَ تمام چیزای که دَ کتابِ
شریعت نوشته شده ثابتِ قدم نَمَنه و اونا ره دَ جای نیره.“
^{۱۱} پس واضح آسته که هیچ کس دَ وسیله شریعت دَ حُضورِ خُدا

عادل حساب نَمُوشه، چون «شخصِ عادل دَ وسیله ایمان
زندگی مَوکُنه.» ^{۱۲} مگم شریعت دَ ایمان تعلق نَدَره، بلکه

«کسی که احکامِ شریعتِ ره دَ جای میره، اُو دَ مُطابقِ ازوا
زندگی مونه.»^{۱۳} مسیح مو ره از لعنتِ شریعتِ بازخريد کده
بخاطرِ ازمو لعنت شُد، چُون نُوشته شُدِه: ”هر کسی که دَ دار
اُوزو شنه لعنتی آسته.“^{۱۴} ای کار شُد تا بَرکتِ اِبْرَاهِيم دَ
وَسِيلَه عيسیٰ مَسِيح دَ مَرْدَمایِ غَيْرِ يَهُودِ بَرَسَه و تاکه مو روح
الْقُدْسِ وعده شُدِه ره دَ وَسِيلَه ايمان دَ دِست بيري.

شریعت و وعده خُدا

^{۱۵} ای برارو، بیلید که ما بلده شُمویگ مَثَل از زندگی روزمره
بُگم: وختی یگ عهد-و-پیمان بسته شُد، حتی اگه عهدِ
انسانی ام بَشه، هیچ کس اُو ره باطل نَمونه و یا دَزُو کُدم چیز
إِضافه نَموکنه.^{۱۶} ولے دَ اینجی وعده ها دَ اِبْرَاهِيم و دَ نسلِ
اُزُو دده شُدِه. نُوشتیه مُقَدَّس نَموگه که، «دَ نسل ها» که دَ باره
غَدَر کسا بَشه، بلکه مُوگیه «دَ نسلِ ازتو» یعنی دَ باره یگ
نفر که اُو مَسِيح آسته.^{۱۷} مقصدِ ازمه اینی آسته: عهد-و-
پیمانی ره که خُدا قد اِبْرَاهِيم بسته کد، شریعتی که چار صد و
سی سال بعد دَ وُجُود آمد، نَمیتنه اُو ره باطل کُنه تا وعده ره
از بِن بُره.^{۱۸} چُون اگه میراث از طریقی شریعت دَ دِست
میمد، دیگه از طریقی وعده قابلِ دِسترس نَموَبود. مگم خُدا

امو میراث ره از طریقِ وعده د ابراهیم دد.

۱۹ پس مقصدِ شریعت چی بود؟ شریعت بخاطر خطاها اضافه شد، او ام تا زمانِ آمدونِ امزو نسلِ که وعده دزشی دده شد. شریعت د وسیله ملایکه ها و د دستِ یگ میانجی مقرر شد. ۲۰ ولے میانجی نماینده یگ طرف نییه، مگم خدا یگ آسته. ۲۱ پس آیا شریعت د ضدِ وعده های خدا آسته؟ بلکه نه! چون اگه یگ شریعت دده موشد که میتنست زندگی ببخشه، حتماً عدالت از طریقِ شریعت د دست میمد. ۲۲ مگم نوشته شریعت واضح کد که تمام چیزا د بند گناه آسته تا امو چیزی که وعده دده شد، د وسیله ایمان د عیسیٰ مسیح بلده ایماندارا دده شنه.

بچکیچای خدا

۲۳ مگم پیش از آمدونِ ایمان پگ مو د بند شریعت نگاه شده بودی و تا زمانِ ظاهر شدنِ ایمان د بند شی بودی. ۲۴ پس شریعت تا وختِ آمدونِ مسیح اصلاح کونده مو بود تاکه مو د وسیله ایمان عادل حساب شنی. ۲۵ لیکن آلی که ایمان آمده، مو دیگه د زیر فرمانِ اصلاح کونده نیستی، ۲۶ چراکه پگ شمو

دَ وَسِيْلَه اِيْمَان دَ مَسِيْح عِيْسَى بچكِيچَاي خُدا اَسْتِيْد. ^{٢٧} هر
كُدَم از شُمو كه دَ رَاهِ مَسِيْح غُسَلِ تَعْمِيْدِ كَرِفْتِيْد، قَد مَسِيْح
پوشَنده شُدِيْد. ^{٢٨} پَس دِيْگه نَه يَهُود اَسْتَه و نَه يُونَانِي، نَه
غُلام و نَه آزاد، نَه مَرْد و نَه خَاثُو، چِراكه پِگ شُمو دَ مَسِيْح
عِيْسَى يِگ اَسْتِيْد. ^{٢٩} و اگه شُمو دَ مَسِيْح تَعْلُق دَرِيْد، پَس
شُمو نَسَلِ اِبْرَاهِيْم و مُطَابِقِ وَعْدَه، وَارِثِ اَسْتِيْد.

١٢ مقصدِ توره مه اينی آسته: تا وختیکه وارث ریزه آسته،

از یگ غُلام هیچ فرق ندره، اگرچه صاحبِ تمامِ دارایی ام
بشه؛ ^٢ چُون اُو تا امزُو روزِ كه آتِه شی تَعْيِيْن كده دَ زِيْرِ نَظَرِ
سَرپَرَسْتَا و وِكِيْلَا مُوْمَنَه. ^٣ امی رَقْم و خْتِيْكه مو رِيْزه بُوْدِي، مو
ام غُلامِ اَصُوْل هَاي دُنْيَايِي بُوْدِي. ^٤ لِيكِن و خْتِيْكه زَمَانِ پُورَه
شُد، خُدا باچِه خُو ره رِيْ كد كه اُو از يِگ خَاثُو دَ دُنْيَا اَمْد و
زِيْرِ بِنْدِ شَرِيْعَتِ تَوَلَّد شُد، ^٥ تا كَسَاي ره كه زِيْرِ بِنْدِ شَرِيْعَتِ بُوْد
آزاد كُنَه و تا مو حَقِ فَرزَنْدِي ره دَ دِسْتِ بِيْرِي. ^٦ و ازی كه
شُمو بچكِيچَا اَسْتِيْد، خُدا رُوْحِ باچِه خُو ره دَ دِلْهَايِ مو رِيْ
كد كه فَرِيَاد كده مُوگِيَه: ”اَبَا!“ يَعْنِي «آتِي!» ^٧ پَس هِيچ كُدَم
شُمو دِيْگه غُلام نِيْسْتِيْد، بَلَكِه باچِه اَسْتِيْد؛ و بَخَاطَرِي كه
باچِه اَسْتِيْد، وَارِثِ ام اَسْتِيْد از طَرَفِ خُدا [دَ وَسِيْلَه مَسِيْح].

تشویشِ پولس د باره غلاتیا

^۸ د زمان سابق وختیکه شمو خُدا ره نَمِيشنَخْتِيد، شمو بنده چیزای بُودِيد که ذاتاً خُدايو نَبُود. ^۹ مگم آلی که خُدا ره مِينَخَشِيد یا برعکس د وسيله خُدا شِنَخْتِه شُدِيد، چطور مِيتَنِيد که بسم سُون امزو اصولِ ضعیف و ناچیز بورید؟ آیا شمو میخاهید که دُوباره غُلام ازوا شَنید؟ ^{۱۰} شمو بعضی روزها، ماه ها، فصل ها و سال ها ره خاص حساب کده نگاه مُونید. ^{۱۱} ما مِيتَرَسَم زَحمتی که د بِلِه شمو کَشِيدَم بے فایده شُده بَشه.

ساره و هاجر

^{۱۲} آی برارو، از شمو خاهش مُونم که رقم ازمه آلی جور شَنید، امو رقم که ما مثل از شمو آلی جور شُدیم. شمو بلده ازمه هیچ بدی نکدید. ^{۱۳} شمو خبر دَرید، دفعه اول بخاطر مریضی جسمی بُود که د منطقه شمو امدَم و خوشخبری ره دز شمو اعلان کدَم. ^{۱۴} اگرچه وضع جسمی مه بلده شمو یگ آزمایش بُود، لیکن شمو مره خار حساب نکدید و از مه رُوی گردو نَشُدید، بلکه از مه رقمی پذیرایی کدید که بگی از ملایکه خُدا یا مسیح عیسی پذیرایی مُونید. ^{۱۵} پس کجا شُد احساس

خوشی شُمو؟ ما دَ باره شُمو شاهدی میدیم که اگه امکان

میدشت، شُمو چیمای خُوره بُر کده دز مه میدید. ^{۱۶} آیا امزی

خاطر دُشمون شُمو شدیم که حقیقت ره دز شُمو موگیم؟ ^{۱۷} اونا

بلده دَ چنگ اوردون شُمو جوش-و-خروش دَره، مگم نه بلده

مقصد نیک، بلکه اونا میخایه که شُمو ره از مو جدا کنه تا

شُمو بلده ازوا جوش-و-خروش دشته بشید. ^{۱۸} جوش-و-خروش

دشتو بلده مقصد نیک هر زمان خوب آسته، نه تنها وختیکه

ما قد شُمو آستم. ^{۱۹} ای بچکیچای مه، ما بلده شُمو بسم دَرِد

اولاد میکشم تا وختیکه مسیح دز شُمو شکل بگیره. ^{۲۰} کشکه

امی آلی قد شُمو موبووم تا طرزِ گفتون خُوره تبدیل موکدم،

چراکه ما دَ باره شُمو غدر گنج شدیم.

^{۲۱} شُمو که میخاید زیر بند شریعت بشید، دز مه بگید، آیا

شُمو از آید شریعت نموشید؟ ^{۲۲} چون نوشته شده که ابراهیم دُو

باچه دشت، یگ شی از کنیز بود و دیگه شی از خاتون آزاد.

^{۲۳} البته باچه کنیز مطابقِ هاشِ انسان تولد شد، مگم باچه

خاتون آزاد مطابقِ وعده. ^{۲۴} ای چیزا یگ مثال آسته: امی دُو

خاتو دُو عهد آسته، یگ شی مثل کوه سینا آسته که بلده

غلامی میزیه؛ او هاجر آسته. ^{۲۵} هاجر نمایندگی از کوه سینا

مُونه که دَ عربِستان آسته و قد اورشليمِ فعلى مُطابقتِ دره،
چُون او قد اولادای خُو دَ غلامی آسته. ^{۲۶} مگم اورشليمِ عالمِ
باله آزاد آسته و او آبه پگ مو آسته. ^{۲۷} چُون نوشته شده:

”خوش بش، ای خاتونِ سنډه

که هرگز اولاد نکده!

چیغ بزَن و خوشی کو، ای کسی که دردِ زیدو ره ندیده،

چراکه اولادای خاتونِ بے کس از اولادای خاتونِ

شوی تُو کده کلوتر آسته.”

^{۲۸} فعلاً شمو ای برارو، رقمِ اسحاقِ الی بچکیچای وعده

آستید. ^{۲۹} دَ او زمانِ باچه که مطابقِ خاهشِ انسانِ تولدِ شُد،

باچه ره که مطابقِ خاستِ روحِ اَلْقُدسِ تولدِ شُد، آزار-و-اَدیتِ

مُوکد؛ امروز امِ مو رقمِ آسته. ^{۳۰} مگم نوشته مَقَدَسِ چیز

مُوگیه؟ مُوگیه: ”کنیز و باچه شی ره از خانه بُر کو، چراکه

باچه کنیز قد باچه خاتونِ آزاد دَ میراثِ شریگِ نییه. “ ^{۳۱} دَ

امزی حسابِ ای برارو، مو بچکیچای کنیز نیستی، بلکه

بچکیچای خاتونِ آزاد آستی.

آزادی خوره د مسیح حفظ کنید

۵ بلده آزاد بودو مسیح موره آزاد کد. پس استوار بشید و نه ایلید که یوغ غلامی بسم د گردون شمو ایشته شنه. ^۲ اینه، ما پولس بلده شمو موگم که اگه ختنه شنید، مسیح بلده شمو بے فایده موشه. ^۳ ما بسم اعلان مونم، هر مردی که ختنه شنه، او مجبور آسته که از تمام احکام شریعت اطاعت کنه. ^۴ و شمو کسای که میخاهید د وسیله شریعت عادل حساب شنید، شمو از مسیح جدا شدید و از فیض خدا دور شدید. ^۵ مگم موره د وسیله روح القدس از راه ایمان قد شوق منتظر عدالتی آستی که دزشی امید دری. ^۶ چون د مسیح عیسی نه ختنه شدو اهمیت دره و نه ام ختنه نشدو، بلکه چیزی که اهمیت دره ایمان آسته که از طریق محبت عمل مونه.

^۷ شمو خوب دویش موکدید؛ کی مانع شمو شد تا از حقیقت اطاعت نکنید؟ ^۸ ای رقم تشویق از طرف ازو نییه که شمو ره کوی کده. ^۹ کم وری خمیرمایه تمام خمیر ره میرسنه. ^{۱۰} ما د باره شمو د خداوند باور درم که شمو کدم عقیده دیگه ندرید. لیکن کسی که شمو ره د سردرگمی میندزه، او هر کسی که بشه، د سزای اعمال خو میرسه. ^{۱۱} ای برارو، اگه ما تا هنوز

ختنه شُدوره اعلان مُونم، پس چرا آزار-و-آذیت مُوشم؟ چُون دَ ای صُورت مُخالِفَتِ قَد پَيغامِ صَليبِ از بَينِ رِفته. ^{۱۲} اُمُو کسای که شُمو ره دَ سَر دَرگُمی مِیندَزِه، کَشکِه اونا خود خُو ره خَسی مُوکد.

^{۱۳} بَرارو، شُمو کُوی شُدید تا آزاد بَشید. مگم ای آزادی ره بَلدِه پُوره کدُونِ خَاهِشاتِ جِسمِ خُو یگِ فرصتِ حِسابِ نَکُنید، بَلکِه قَد مُحَبَّتِ یگدِیگِه خُو ره خِدْمَتِ کُنید، ^{۱۴} چَراکه تَمامِ شَریعتِ دَ یگِ حُکمِ خُلاصَه مُوشه: ”هَمسایِه خُو ره رَقمِ خودِ خُو اَلّی دوستِ دَشته بَش.“ ^{۱۵} لیکن اگِه یگدِیگِه خُو ره نِیش بَزَید و قُورتِ کُنید، فِکرِ شُمو بَشه که از دِستِ یگدِیگِه خُو تَباهِ مُوشید.

زِندگیِ قَدِ رُوحِ اَلْقُدسِ

^{۱۶} پَس ما مُوگم، دَ هِدایتِ رُوحِ اَلْقُدسِ زِندگیِ کُنید و خَاهِشاتِ جِسمِ ره پُوره نَکُنید، ^{۱۷} چَراکه خَاهِشاتِ جِسمِ بَرخِلافِ رُوحِ اَلْقُدسِ اَسته و خَاسِتِ رُوحِ اَلْقُدسِ بَرخِلافِ خَاهِشاتِ جِسمِ، چُون ای دُو مُخالِفِ یگدِیگِه خُو اَسته. امزی خَاطِرِ چِیزی ره که شُمو بَخاهید اِنجامِ بَدید، نَمیتَید. ^{۱۸} لیکن اگِه شُمو دَ

وَسَيِّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ هِدَايَةَ شُنَيْدِ، شُمُو دَ بِنْدِ شَرِيعَتِ نَيْسْتِيدِ.
^{۱۹} کارای جِسْمِ معلُومدار آسْتَه: زِنَا، ناپاکی، شَهْوَتِ پَرَسْتی،
^{۲۰} بُتِ پَرَسْتی، جادُوگری، دُشْمَنی، جَنگ-و-جَنجال، بَخِیلی،
 قار، خودخاهی، فِتْنه انگیزی، گروه‌گرایی، ^{۲۱} حَسَد، [قتل]،
 نِشَه، عیاشی و چِیزای که مِثَلِ ازیا بَشَه. ما شُمُو رَه باخبر
 مُونُم، اُمُو رَقْمِ که پیش ازی ام باخبر کُدم: اُو کسای که امی
 رَقْمِ کارا رَه مُونه، اونا وارِثِ پادشاهی خُدا نَمُوشَه. ^{۲۲} مگم
 ثَمَرِه رُوحِ الْقُدُسِ اینیا آسْتَه: مُحَبَّت، خوشی، آرامِش، صبر-و-
 حَوصِلَه، مِهربانی، نیکی، وفاداری، ^{۲۳} فروتنی و گُذشت. هیچ
 شَرِيعَتِ مُخَالِفِ امزی رَقْمِ چِیزا نَبِیَه. ^{۲۴} کسای که دَ مَسِيحِ
 عِيسَى تَعَلُّقِ دَرِه جِسْمِ رَه قَدِ هَوَسْهَا و خَاهِشَاتِ شِی دَ صَلِيبِ
 مِیخکوب کده. ^{۲۵} اگه مو دَ هِدَايَتِ رُوحِ الْقُدُسِ زِنْدَگِی مُونِی،
 بیلید که امچنان دَ وَسِیْلَه رُوحِ الْقُدُسِ هِدَايَتِ شُنِی. ^{۲۶} پس
 بیلید که خودپسند-و-لاُفْکِ نَبْشِی، یگدیگه خُو رَه سِرِ شُورِ
 نِیرِی و قَدِ یگدیگه خُو حَسَادَتِ نَکْنِی.

رفتار نیک قد پگ مردم

۶ آی برارو، اگه یگو کس دَ حینِ خَطَا گِرِفْتار مُوشَه، شُمُو

کسای که روحانی آستید او ره د ملایمتی اصلاح کُنید. مگم هوش خو ره بگیریډ، نشنه که شمو ام گرفتار و سوسه شنید. ^۲ بارهای مشکلات یگدیگه خو ره تحمل کنید و دمزی رقم شریعت مسیح ره پوره کُنید. ^۳ اگه کدم کس خود خو ره یگو چیز فکر مونه د حالیکه هیچ چیز نییه، او خود ره بازی میدیه. ^۴ هر کس باید اعمال-و-رفتار خود خو ره امتحان کُنه، اوخته افتخار اعمال شی تنها بلده خود ازو آسته، بدون که خود ره قد دیگه کس برابر کُنه، ^۵ چون هر کس باید بار خود خو ره بُره.

^۶ کسای که از کلام خدا تعلیم میگیره، باید معلم خو ره د تمام چیزای خوب خو شریک کُنه. ^۷ خود ره بازی ندید، خدا ریشخند نموشه، چون هر چیزی که انسان کشت کُنه، امو ره درو مونه. ^۸ چون کسی که بلده جسم خو کشت کُنه، او از جسم فساد درو مونه؛ لیکن کسی که بلده روح کشت کُنه، او از روح زندگی ابدی درو مونه. ^۹ پس بید که از انجام کار نیک منده نشنی، چون اگه دست از کار نکشی، حاصلات ره د وخت شی درو مونی. ^{۱۰} امزی خاطر تا وختیکه مو فرصت دری، بید که د پگ مردم نیکی کنی، خصوصاً د کسای که

توره های آخر

^{۱۱} توخ کُنید که قد چی حرفای کُنه ما امی خط ره قد دِستِ خود خُو بلده شُمو نوِشته کُدم. ^{۱۲} کسای که میخایه خود ره دَ جسم خُوب-و-دیندار نشو بَدیه، اونا کوشش مونه که شُمو ره مجبور کُنه تا ختنه شُنید، تنها بلده ازی که بخاطرِ صلیبِ مسیح آزار-و-آذیت نَشنه. ^{۱۳} حتی امو کسای که ختنه موشه، خودون شی از شریعتِ اطاعتِ نمونه، ولے اونا خواهشِ دره که شُمو ختنه شُنید تا اونا دَ باره جسم شُمو افتخار کُنه. ^{۱۴} لیکن از مه دُور بَشه که بَغیر از صلیبِ مَولای مو عیسیٰ مسیح دَ بله کُدم چیزی دیگه افتخار کُنم، چُون دَ وسیله ازو بُود که دُنیا بلده مه دَ صلیب میخکوب شد و ما بلده دُنیا. ^{۱۵} نه ختنه شُدو اهمیتِ دره و نه ام ختنه نَشُدو، بلکه خَلقتِ نو مَهم آسته. ^{۱۶} و کسای که امزی قانونِ پیروی کُنه، آرامش و رَحمت نصیبِ ازوا شُنه و نصیبِ اسرائیل قومِ خدا.

^{۱۷} بعد ازی دیگه هیچ کس مُزاحم مه نَشنه، چُون ما دَ جسم خُو داغ های ره دَرُم که بخاطرِ عیسیٰ خوردیم.

۱۸ فَيْضِ مَوْلَايَ مَوْ عَيْسَىٰ مَسِيحِ قَدْ رُوحِ شُمُو بَادِ، آيِ بَرَارُو.
آمين.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090

afghanbibles.org © آزرگی

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.